

λακίσθη δὲ τότε καὶ ἡ σύζυγος καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Λοξάνδρα, ητις καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ εἰρητῇ, ἔνθα ἐπὶ ἔνδεκα μῆνας μάτην ἐστέναζε (1648).

‘Η Λοξάνδρα διέπρεψεν οὐ μόνον κατὰ τὰς ἀρετὰς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔξοχον παιδείαν. Ἰάκων δὲ ὁ Ἀργεῖος οὔτωσι ἐγκωμιάζει αὐτήν. « Ἡν γάρ οὐ μόνον ἀναγινώσκειν εἰδυῖα γράμματα κατὰ τὰς πλείους τῶν γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν ἀναλέξασθαι τῶν ὄντων ἐγίνωσκε καὶ συνιέναι κακλῶς καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκδηλοῦν. Τὴν γάρ Ἑλλάδα φωνὴν οὗτως ἀκριβῶς ἐπεπαίδευτο, ὥστε τὰς ῥύθμῳ πεποιημένας καὶ ἐμμέτρους ποιήσεις, τούς τε κατὰ ρήτορας λόγους καὶ τὰς καταλόγους πάνυ γλωττῶν καὶ ἐντέχνων συντεθείσας ιστορίας ἡχδίως καὶ νοεῖν καὶ ἐξηγεῖσθαι· οὐδὲ ἡ Θουκυδίδιος συγγραφὴ, οὐδὲ ἡ τοῦ Σενοφῶντος ιστορία τὸ δέῃ τῆς ἐκείνης διανοίας διέφυγεν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ φιλοτορίας ἦβατο, καὶ τὴν θεωρίαν τῶν ὄντων ἐπλούτησεν ἡ γυνὴ, εἴγε χρὴ λέγειν γυναικα τὴν ἀρρένοφρον καὶ τὰς φρένας ἀνδρὸς κεκτημένην ἐν τῇ τοῦ θήλεως φύσει, τῆς Ὑπατίας οὐδὲν ἐν τῷ φιλοσοφεῖν ἔλαττον σχολεῖσαν ».

Καὶ Καισάριος ὁ Δακόντες ταῦτα λέγει περὶ Λοξάνδρας· « ἔρχονται περιηγηταὶ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ἐσυνομιλοῦσαν μαζί της, καὶ ἐθαύμαζαν τὴν σοφίαν της » (¹).

Ξανθέριος Δαβιάνος.

Ξανθέριος Αἰμίλιος Δαβιάνος ἐγεννήθη ἐν Χίῳ ἐξ εὐγενῶν παιδευθείσες ἐν τῇ πατρίδι τὰ ἔγκυκλια μαθήματα, ἥλθεν εἰς Ρώμην, καὶ καταταχθείσες εἰς τὸ τάγμα τοῦ Ἰησοῦ, ἐξεπαίδευθη εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Παταβίου τὴν θεολογίαν καὶ φιλοσοφίαν· μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων, ἐστάλη ὑπὸ τῆς ἐν Ρώμῃ προπαγάνδας εἰς Κρήτην, ὡς κανονικὸς θεολόγος τῆς ἐκεῖ δυτικῆς ἐκκλησίας. Μετὰ τὴν ἀλωσινής γένεσιν ἐπαναστρέψας εἰς Ρώμην προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Θήρας, καὶ μεταβαίνων εἰς τὴν θέσιν του ἐπνίγη ἐν τῷ Αιγαίῳ (1687).

« *Vir fuit, λέγει ὁ Παπαδόπουλος, reiprā doctissimus, et linguae inter paucos Græcæ peritissimus, quam epigrammatibus caudore, et acumine præstantibus ad priscam venustatem erexit* ».

Συγγράμματα.

—*Sacra Sponsa in Thalamo suo.* (Σύγγραμμα τριμερὲς, ἐξ ὄντων τηρημάτων ἐξέδωκε).

Διάφοροί ἀλλα καὶ ἀλλητινοί τοις λατινοῖς, καὶ ίδιως ἐπιγράμματα καὶ διστιχα (²).

(¹) Ἐπ. Σταυριάδου, Βιογραφίαι τῶν μεγάλων διεργητῶν σελ. 62 καὶ ἐπομένων.

(²) Papadopoli, Historia Gymnasiī Patavini, σελ. 318.